

Expunere de motive

Legea concurenței nr. 21/1996 a fost adoptată ca o necesitate a economiei de piață pentru armonizarea legislației românești cu legislația Uniunii Europene, „Concurența” fiind unul din capitoarele de negociere cu Uniunea Europeană.

Economia de piață este de neconceput fără concurență, motiv pentru care Constituția prevede în art. 135 alin. (2) că „Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”

În cadrul sistemului bazat pe economia de piață concurența este benefică în primul rând pentru consumatori, dar și pentru producători. Un mediu concurențial normal determină alocarea resurselor către agenții economici cei mai eficienți. Astfel profită societatea în ansamblul său.

Doctrina concurenței se bazează pe o selecție naturală a întreprinzătorilor. Acesta a fost motivul pentru care, într-o economie liberală ca a SUA, în anul 1890 a fost adoptată pentru prima oară în lume o lege antitrust.

România a adoptat în anul 1996 Legea nr. 21, lege armonizată legislației europene în domeniu, Consiliul Concurenței fiind autoritatea administrativă autonomă care și-a intrat în atribuții începând cu 1 februarie 1997. Legea a creat două entități - Consiliul Concurenței și Oficiul Concurenței – primul ca organism autonom, al doilea ca organism pendinte de Guvern, Legea fiind armonizată cu legislația UE, respectiv art. 85 și 86 ale Tratatului de la Roma.

După apariția Legii concurenței nr. 21/1996, în anul 1999 a fost adoptată și Legea nr. 143 privind ajutorul de stat, lege care de asemenea se înscrie în armonizarea legislației noastre cu legislația în vigoare din țările Uniunii Europene și este administrată tot de Consiliul Concurenței. În anul 2003 prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 121, Legea nr. 21/1996 a fost modificată în bună parte. Astfel, Oficiul Concurenței a fost desființat și atribuțiile au fost preluate de Consiliul Concurenței și Ministerul Finanțelor Publice, iar o serie de prevederi înscrise în cerințele Uniunii Europene au fost modificate

astfel încât Consiliul Concurenței a fost redus de la 10 membri la 7, aceștia fiind propuși de Guvern și numiți de Președintele României.

Cu toate că una din cerințele foarte importante ale Uniunii Europene și prevederilor inițiale ale legii era independența totală a Consiliului Concurenței față de Executiv, prin această modificare Consiliul Concurenței a devenit dependent de Guvern, fapt ce a atras critici din partea oficialilor de la Bruxelles. Legea nr. 21/1996 a mai suferit o serie de modificări și completări, fără însă a se renunța la propunerea membrilor Consiliului Concurenței de către Guvern.

Este imperios necesar ca membrii Consiliului Concurenței să fie independenți în exercitarea mandatului lor fără a suferi influențe din partea executivului sau a altui organ de stat pe care în mod normal trebuie să-l controleze și să-i avizeze o serie de decizii privitoare la concurență și mai ales la ajutorul de stat, manifestându-se „ca autoritate administrativă autonomă” așa cum este prevăzut foarte clar în art. 3 al Legii nr. 21/1996 republicată. Adoptarea și punerea în practică a acquisului comunitar în domeniul concurenței constituie o condiție esențială a Comisiei Europene.

În sensul celor prezentate mai sus și după cercetarea legislației în domeniu din mai multe țări europene (Franța, Italia, Polonia, Ungaria etc) depunem propunerea legislativă în forma proiectului de lege „Lege pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996”, pentru care solicităm adoptarea în procedură de urgență.

Inițiator:

Cezar Florin PREDA

Deputat PD

